

Безсвѣстно-то дѣте.

Николчо бѣше безсвѣстенъ, зашто-то правяше много работы прѣдъ да помысли. Вѣднѣждъ, кога-то играеше на едно равнище, близу при една градина хвърляше камъне безъ да размысли че може да удари нѣкого вжтрѣ. По злощастію случи ся майка му въ градинѣ-тѣ, и кѣту хвърляше камъне-то си, намъ какъ едно камъче удари майкѣ му въ чело-то. Тя падна полумъртва на земѣ-тѣ, кръвъ течяше отъ ранѣ-тѣ ѣ; всички ѣ глѣдахъ кѣту мъртва, нѣ слѣдъ малко ся свѣзѣ. Прибърза лѣкаря и ѣ спомогна, кѣту ѣ привърза ранѣ-тѣ на чело-то. Нѣ лѣжѣ много врѣмя на постылкѣ, догдѣ да оздравя добрѣ.

Баща му на Николчѣ го наказа хубавичката, и колко-то пѣти поглѣднеше май-кѣ-си съ вързанѣ главѣ плачяше неутѣшимо, и вѣкы ся зарѣче да нехвърля камъне, кое-то и опази до край.

Лакомо дѣто.

Иванчо много обычяше да яде и прѣгрызва сладкы работы и миндалы. Много пѣти му думажъ родители-тѣ му, че да яде нѣкои сладкы работы е вѣдително на здравіе-то, а особно на жбѣ-тѣ.